

Asielmigranten moeten om te werken in de zorg veel hindernissen overwinnen

Er zijn grote personeelstekorten in de zorgsector, die kunnen oplopen tot 130.000 werknemers in 2030. Maar het lukt asielmigranten nauwelijks om werk in de zorg te krijgen, zelfs niet tijdens de coronacrisis. Terwijl er onder hen wel degelijk mensen zijn die een zorgachtergrond hebben. Daarom is het nodig in te zetten op: minder lang wachten op toegang tot werk, snellere erkenning van diploma's en van competenties en op het organiseren van het werk in de zorg met de verscheidenheid van de samenleving als uitgangspunt. Dat vraagt een actieve inzet van verschillende ministeries, uitvoeringsorganisaties als het COA en de IND, gemeenten, zorgorganisaties en onderwijsinstellingen.

Asielmigranten komen op hun weg naar werk als zorgverlener veel hindernissen tegen die ze moeten overwinnen. Ze moeten lang wachten op de beslissing op hun asielaanvraag, mogen niet snel aan de slag en worden onvoldoende begeleid naar gepast werk en of een opleiding die aansluit bij werk in de zorg. Mensen die in het buitenland werkten als arts of verpleegkundige moeten in Nederland vaak eerst een complex en prijzig traject doorlopen. Voor artsen die buiten de Europese Economische Ruimte (EER) zijn opgeleid duurt dit traject minimaal vier jaar. Eenmaal aan het werk krijgen (asiel-) migranten die werken in de zorg vaak onvoldoende begeleiding en krijgen zij daarnaast regelmatig te maken met (onbewuste) vooroordelen of soms zelfs met discriminatie door cliënten en collega's.

Overheid en zorgorganisaties moeten actiever inzetten op bijdrage asielmigranten

Wie wil dat de zorgsector gebruik maakt van de vele potentiële helpende handen die al in ons land zijn, zal asielmigranten een betere kans moeten geven om hun bijdrage te leveren. Dit kan als de overheid de wettelijke en administratieve hindernissen voor de arbeidsdeelname van asielmigranten wegneemt en voorkomt dat ze zich in de toekomst opnieuw voordoen. Verder kan de overheid het proces van erkenning van buitenlandse diploma's versnellen en vereenvoudigen en daarin meer mogelijkheden bieden voor een praktijkgerichte, op maat gemaakte aanpak. COA, gemeenten, onderwijsinstellingen en zorgorganisaties kunnen asielmigranten die in de zorg aan de slag willen in een vroeg stadium identificeren en intensief begeleiden. Zorgorganisaties kunnen beter inspelen op de verscheidenheid in de samenleving, onder meer door in het personeelsbeleid meer aandacht te hebben voor een veilige werkomgeving voor iedereen en door nieuwe beroepen, zoals tolk en cultuurmediator, te creëren die horen bij een migratiesamenleving.